

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: **JUDr. D.H.**, Ž., K., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu H., s. r. o., D., B., vedľajší účastník **W.**, spoločnosť s ručením obmedzeným, H., zast. JUDr. K.A., advokátka, K., K., proti žalovanému: **Ing. M.H.**, Z., zast. JUDr. J.J., advokát, P., B., **o neúčinnosť právneho úkonu úpadcu**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20. 05. 2009 č. k. 7 Cbi/171/2005-95, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20. mája 2009 č. k. 7Cbi/171/2005-95 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom určil, že darovacia zmluva, ktorou dlžník H., s. r. o., B., previedol na žalovaného výrobnú halu s. č. 1436, postavenú na parc. KN X., dielňu s. č. X., postavenú na parc. KN X., garáž s. č. X., postavenú na parc. KN X., zapísaná na LV č. X., kat. územie B., podiel X. na nehnuteľnosti s. č. X., postavenej na parc. KN X. – trafostanica, podiel X. na nehnuteľnosti s. č. X., postavenej na parc. X. – vodojem, podiel X. na nehnuteľnosti s. č. X., postavenej na parc. KN X. – kotolňa, podiel X. na

nehnutelnosti s. č. X., postavenej na parc. KN X. – vodojem, zapísaných na LV č. X. pre kat. územie B., je právne neúčinná a žalovaný je povinný vrátiť výrobnú halu s. č. 1436, postavenú na parc. KN X., dielňu s. č. X., postavenú na parc. KN X., garáž s. č. X. postavenú na parc. KN X., zapísanú na LV č. X. pre kat. územie B. a podiel X. na nehnuteľnosti s. č. X., postavenej na parc. KN X. – trafostanica, podiel X., na nehnuteľnosti s. č. X., postavenej na parc. KN X. – vodojem, podiel X. na nehnuteľnosti s. č. X., postavenej na parc. KN X. – kotolňa, podiel X., na nehnuteľnosti s. č. X., postavenej na parc. KN X. – vodojem, zapísané na LV č. X. pre kat. územie B. do konkurznej podstaty dlžníka H., s. r. o., D., B. do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaného ďalej zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 99,58 Eur, ako aj nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalobu vo výške 176,15 Eur na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti.

Podľa odôvodnenia rozsudku žalobca sa svojim návrhom domáhal, aby súd určil, že darovacia zmluva, ktorou dlžník previedol na žalovaného nehnuteľnosti špecifikované v návrhu na začatie konania, je právne neúčinná a žalovaný je povinný predmetné nehnuteľnosti vrátiť do konkurznej podstaty dlžníka H., s. r. o., B..

Uznesením Krajského súdu v K. zo dňa 08. 04. 2005 sp. zn. 6K 47/04 bol na majetok dlžníka H., s. r. o., B. vyhlásený konkurz, zároveň bol ustanovený J., N., V. za správcu konkurznej podstaty. V súčasnosti je do funkcie ustanovený nový správca konkurznej podstaty J., Ž., K.. Pri zostavovaní súpisu podstaty SKP zistil, že dlžník previedol darovacou zmluvou zo dňa 10. 06. 2004 na žalovaného vyššie uvedené nehnuteľnosti. Správca konkurznej podstaty dospel k záveru, že podľa ustanovení § 15 a § 16 ZKV, možno tento právny úkon odporovať, pretože darovacou zmluvou došlo k zníženiu majetku dlžníka a tým aj k ukráteniu konkurzných veriteľov, o čom žalovaný musel mať vedomosť.

Spoločnosť H., s. r. o., B. podala dňa 26. 07. 2004 návrh na vyhlásenie konkurzu na svoj majetok, pretože po dlhšiu dobu neplní svoje splatné záväzky voči viacerým veriteľom. Uviedla, že od začiatku roku 2004 nevykonáva podnikateľskú činnosť a pasíva ku dňu 30. 06. 2004 prevyšujú jej aktíva.

Dňa 10. 06. 2004 spoločnosť H., s. r. o., B. a I. uzavreli darovaciu zmluvu, podľa ktorej darca je výlučným vlastníkom nehnuteľností, ktoré presne identifikuje žalobca vo svojej žalobe.

Súd dospel k záveru, že právny úkon dlžníka – darovacia zmluva zo dňa 10. 06. 2004 ukracuje uspokojenie vymáhateľných pohľadávok konkurzných veriteľov, preto je podľa § 15 ods. 1 ZKV voči konkurzným veriteľom neúčinná. Z dátumu uzatvorenia darovacej zmluvy, hodnoty daru, ktorá presahuje 10.000.000,- Sk, pričom v zmluve bola hodnota daru stanovená dohodou na 500.000,- Sk, ako aj z toho, že dlžník bezprostredne po uzatvorení darovacej zmluvy a povolení vkladu S. B. dňa 10. 07. 2004 podal návrh na vyhlásenie konkurzu na svoj majetok, mal súd preukázané, že tento úkon urobil dlžník v úmysle ukrátiť svojich konkurzných veriteľov. Tento úmysel musel byť druhej strane známy vzhľadom na hodnotu darovaných nehnuteľností, ako aj na skutočnosť, že darované nehnuteľnosti nepochybne slúžia na podnikateľskú činnosť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobe vyhovel a určil, že darovacia zmluva zo dňa 10. 06. 2004, ktorou dlžník previedol na žalovaného nehnuteľnosti špecifikované v návrhu na začatie konania, je právne neúčinná a v súlade s ust. § 16 ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní rozhodol, že žalovaný je povinný predmetné nehnuteľnosti vrátiť do konkurznej podstaty dlžníka H., s. r. o., D., B..

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť na nové konanie, v ktorom súd rozhodne aj o náhrade trov celého konania.

Namieta, že súd prvého stupňa vo veci rozhodol na nariadenom pojednávaní dňa 20. 05. 2009 napriek tomu, že dňa 18. 05. 2009 žalovaný navrhol toto pojednávanie odročiť z dôvodu jeho práceneschopnosti, o čom predložil potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti. Domnieva sa, že došlo k neodstrániteľnej vade, ktorá rozhodnutie súdu I. stupňa robí zmätočné.

Žalobca vo svojom stanovisku k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobca sa svojím návrhom na začatie konanie domáhal, aby súd určil, že darovacia zmluva, ktorou dlžník previedol na žalovaného nehnuteľnosti presne špecifikované v návrhu, je právne neúčinná a žalovaný je povinný predmetné nehnuteľnosti vrátiť do konkurznej podstaty dlžníka H., s. r. o., B..

Spoločnosť H., s. r. o., B. podala dňa 26. 07. 2004 návrh na vyhlásenie konkurzu na svoj majetok, pretože po dlhšiu dobu neplní svoje splatné záväzky voči viacerým veriteľom, ako aj preto, že od začiatku roku 2004 nevykonáva podnikateľskú činnosť a pasíva ku dňu 30. 06. 2004 prevyšujú jej aktíva.

Dňa 10. 06. 2004 spoločnosť H., s. r. o., B. a I., uzavreli darovaciu zmluvu, podľa ktorej darca je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti s. č. 1436 postavenej na parcele KN X. výrobná hala, s. č. X. postavenej na parcele KN X. dielňa s. č. X. postavenej na parcele X. zapísanej na LV č. X. pre k. ú. B. a podiel X. na nehnuteľnosti s. č. X. postavenej na parcele KN X. trafostanica, podiel X. na nehnuteľnosti s. č. X. postavenej na parcele KN X. vodojem, podiel X. na nehnuteľnosti s. č. X. postavenej na parcele KN X. kotolňa, podiel X. na nehnuteľnosti s. č. X. postavenej na parcele KN X. vodojem, zapísaných v LV č. X. pre k. ú. B.. Podľa čl. II. zmluvy darca nehnuteľnosti uvedené v čl. I. zmluvy daruje do výlučného vlastníctva obdarovanému, ktorý ich s vďakou prijíma. Cena predmetu daru, je podľa čl. III. zmluvy stanovená dohodou v sume 500.000,- Sk.

Krajský súd v K. uznesením zo dňa 08. 04. 2005 č. k. 6K 47/04-24 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka H., s. r. o., D., B. a následne do funkcie nového správcu ustanovil J., Ž., K..

Súd prvého stupňa správne uzavrel, že darovacia zmluva zo dňa 10. 06. 2004, ukracuje uspokojenie vymáhateľných pohľadávok konkurzných veriteľov, preto je podľa § 15 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní voči konkurzným veriteľom, neúčinná. Správne tiež z dátumu uzatvorenia darovacej zmluvy, hodnoty daru presahujúcej sumu 10 mil. Sk, pričom v zmluve sa uvádza dohodou stanovená cena obnosom 500.000,- Sk. Zo skutočnosti, že dlžník bezprostredne po jej uzavretí podal návrh na vyhlásenie konkurzu na svoj majetok uznal za preukázané, že tento úkon urobil dlžník v úmysle ukrátiť svojich konkurzných veriteľov, ako aj, že úmysel musel byť druhej strane známy, vzhľadom na hodnotu darovaných

nehnutelností, ako aj na skutočnosť, že darované nehnuteľnosti nepochybne slúžia na podnikateľskú činnosť.

Žalovaný vo svojom odvolaní namieta, len to, že súd rozhodol bez jeho účasti napriek tomu, že požiadal o odročenie pojednávania vzhľadom na jeho preukázanú práceneschopnosť. Vo veci samej žalovaný žiadne námietky vo svojom odvolaní nevzniesol.

Pokiaľ ide o túto námietku odvolateľa, odvolací súd konštatoval, že išlo o ospravedlnenie neúčasti žalovaného jeho chorobou, nie o ospravedlnenie neúčasti zvoleného právneho zástupcu. Klientova choroba predsa sama o osebe nie je dôležitým dôvodom oprávňujúcim súd v súlade s ust. § 119 ods. 1 prvá veta O. s. p. odročiť pojednávanie.

Súd 1. stupňa preto v zápisnici z pojednávania konštatoval, že právny zástupca žalovaného neuviedol dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania, ani sa k návrhu rovnako ako žalovaný písomne nevyjadril.

Ustanovenie § 119 ods. 1 prvá veta O. s. p. povoľujúca súdu odročiť pojednávanie len z dôležitých dôvodov, bráni tomu, aby súd toleranciou neopodstatnenej nečinnosti účastníkov umožňoval prietahy v súdnom konaní.

Úspešnému žalobcovi vzniklo v zmysle § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože mu žiadne nevznikli, odvolací súd mu ich náhradu žalovaným nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 11. novembra 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková